
Sociální sítě aneb (ne)bezpečí na internetu

Vážené dámy, vážení pánové, je mi ctí že Vás inohtu přivítat na jubilejním desátém ročníku festivalu Bezpečnost na internetu, zde na brněnském výstavišti. Tématem dnešní přednášky je: Sociální sítě aneb (ne)bezpečí na internetu. Ale nyní již přivítejme na pódiu Ing. Josefa Nového, bezpečnostního experta České televize a zároveň odborníka na sociální sítě.

„Dobrý den, zdravím Vás a doufám, že vám tato přednáška předá alespoň něco z mých vlastních zkušeností. Začneme tím, proč jsem se vlastně začal zabývat problematikou bezpečnosti na internetu a to především v oblasti sociálních sítí. Stejně jako téměř každý v této místnosti, i já jsem si před několika lety založil svůj první profil na jedné nejmenované sociální síti. Tenkrát mi to přišlo celkem nevinné a už vůbec jsem si nemyslel, že by v tom mohl být nějaký háček. Přidal jsem si do svých přátel několik mých známých, kamarádů a kolegů. Postupně se tento okruh přátel začal rozrůstat, až se mi jednoho dne stalo to, že jsem jen tak bezmyšlenkovitě seděl u počítače a odpovídal jsem na žádosti dalších uživatelů o přátelství, které jsem, musím se přiznat, ani neznal. Vypadalo to celkem neškodně, protože jsem si říkal, co se mi může stát, tak holt tam budu mít někoho koho neznám, to je toho. Jenže ono to šlo dál. Den za dnem jsem u počítače trávil více a více času. Jednou takhle odpoledne, se přihlásím do své schránky, a co nevidím. Podle fotky skutečně krásná dívka, která měla zájem se semnou přátelit. Přijal jsem její nabídku a hned další den nato jsme si začali psát. Zpočátku to nevypadalo nijak vážně, ale postupně mi začala přirůstat stále více a více k srdci. Jednoho prázdninového dne, mám dojem, že to byla sobota, mě prostřednictvím internetu požádalo o schůzku. Měli jsme se sejít v jednom parku nedaleko zdejšího hokejového stadionu. Přišlo mi celkem divné, že se chce sejít právě zde, ale nakonec jsem si řekl: „Ona je fakt kus, tak proč se s ní nesejít.“ Tak jsem se oblékl a vydal se na cestu. Byli jsme domluveni, že se sejdeme přibližně v deset večer na kraji již zmíněného parku. Došel jsem na místo a posadil jsem se na nedalekou lavičku. Seděl jsem asi deset minut a stále nic. Začínal jsem si myslet, že jde jen o nějaký trapný vtípek. Jenže co se nepříhodí. Zrovna ve chvíli, když jsem se chystal vstát, tak mi někdo přehodil přes hlavu deku. Musím říct, že takto děsivý pocit jsem v životě nezažil. Začal jsem s onou osobou zápasit. Snažil jsem se ji co nejsilněji praštit. Měla sílu, jako kdyby to byl nějaký chlap. A taky že on to byl chlap! Pokusil se mě znásilnit! Naštěstí jsem se mu nějakým šťastným způsobem dokázal vysmeknout a rychle utéct. Okamžitě po incidentu jsem zavolal na policii a všechno jim nahlásil. Tak a teď ten příběh trošku zkrátím. Toho násilníka dopadli asi po dvou měsících od útoku na mou osobu. Ukázalo se, že tento deviant má na svědomí několik podobných přepadení po celé republice. Dnes již sedí pěkně v chládku na Pankráci. Musím říct, že se mi ihned po incidentu honily hlavou různé myšlenky typu co kdyby?. Později jsem si uvědomil, kde jsem udělal tu zásadní chybu a chtěl bych na Vás apelovat, abyste ji neudělali také. Na internetu číhá spousta maniaků a úchyláků, kteří čekají na svoji příležitost. Dobře si rozmyslete, které své osobní údaje „vyvěsíte“ na internet. Proto Vás opravdu velmi prosím, nedejte jim tu možnost, jakou jsem jim dal já.“

„Tímto bych Vám chtěl poděkovat za pozornost, kterou jste mi věnovali a zároveň se s Vámi rozloučit a při příští přednášce nashledanou.“
